

Сучасне українська молодь характеризується, з одного боку, прагненням до радикальної трансформації відносин, значущих змін політичної структури, а з іншого – тотальною проблемою в усіх сферах суспільного життя і суттєвою трансформацією системи цінностей. Пріоритетними стають цінності індивідуального успіху, при тому що низький рівень самостійності мислення, що заважає формуванню здатності приймати відповідальні рішення в ситуації вибору; Відсутність соціальної солідарності, що створена відсутністю фантастичних ідеалів і байдужістю до суспільних проблем [1].

Список використаних джерел

1. «8 фактів про молодь: Прогресивні, інтернет-залежні, самотні». URL : https://espreso.tv/article/2017/06/25/9_faktiv_pro_molod.
2. Волосевич І. Вплив війни на молодь України. Аналітичний звіт. Київ : Центр «Cedos». 74 с.

Тетяна ТРЕНЬ

магістрант ННППФППП

Наталія КОМИХ

доцент кафедри гуманітарних
дисциплін та психології
поліцейської діяльності

Дніпровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат соціологічних наук,
доцент

ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАЦІЇ ПРАВООХОРОНЦІВ ІЗ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ, ЯКІ ПОВЕРНУЛИСЯ ІЗ ЗОНИ ВЕДЕННЯ БОЙОВИХ ДІЙ

Участь у бойових діях накладає відбиток на соціальне, духовне і фізичне здоров'я військовослужбовців, вимагає зусиль із відновлення внутрішніх ресурсів і створення соціальних умов для успішного несення служби. Оскільки служба в поліції передбачає щоденне спілкування з різними категоріями осіб, правоохоронці повинні володіти техніками комунікації і з військовослужбовцями. Такі навички є наразі неабияк актуальними, особливо з огляду на інцидент, що стався 20 квітня 2024 року на Вінниччині. Під час спілкування між поліцейським і військовослужбовцями, автомобіль котрих зупинили правоохоронці, військові відкрили вогонь, в результаті чого загинув один із поліцейських. Переконані, що не лише недотримання правил професійної тактики, а й психологічних особливостей спілкування з військовими призвели до трагічних наслідків.

Вважаємо за потрібне зазначити, що тактика спілкування правоохоронців з військовослужбовцями залежить від конкретного контексту та ситуації. Однак загальні принципи включають в себе взаємне повагу, професійність, співпрацю та дотримання закону. Доцільно буде сформулювати загальні вимоги до спілкування правоохоронців із військовими:

1) повага до посад та обов'язків: поліцейські та військовослужбовці повинні поважати одне одного та розуміти специфіку обов'язків кожної зі структур, адже вони часто працюють разом у кризових ситуаціях або при вирішенні складних ситуацій. Ефективним прийомом є звернення до військовослужбовця за його званням або посадою, що допоможе підкреслити його статус та повагу до його професійної ролі;

2) взаємна повага: слід висловлювати повагу до військовослужбовців як професійних колег та партнерів у забезпеченні безпеки та порядку. Важливо активно слухати військовослужбовця, дозволяючи йому висловити свої думки, погляди та поділитися досвідом; демонструвати інтерес до його позиції;

3) емпатія: необхідно подумки ставити себе на місце військових та намагатися зрозуміти їхній погляд на ситуацію. Водночас слід бути уважними до їхніх емоцій та потреб;

4) чіткість та конкретика: висловлювати свої думки та інструкції потрібно лаконічно та однозначно, аби уникнути непорозумінь. У військовій сфері чіткість та конкретність є ключовими складовими професійного спілкування. Військовослужбовці мають звичку працювати з чіткими інструкціями та точними вказівками, тому зрозуміле та конкретне спілкування є важливим для ефективної взаємодії;

5) відкритість до нового досвіду: в ході комунікації слід бути відкритими до взаємного навчання та обміну досвідом;

6) керування конфліктами: правоохоронець повинен вміти ефективно вирішувати конфліктні ситуації, використовуючи конструктивні методи комунікації та звертаючись до медіаторів, якщо потрібно. Важливо знайти спільне рішення, яке враховуватиме інтереси обох сторін. Розв'язання конфлікту шляхом компромісу може стати оптимальним варіантом для всіх. Треба пам'ятати, що обидві структури служать для досягнення спільної мети – забезпечення безпеки та порядку;

7) уникнення конфліктів і розуміння різниці в обов'язках: хоча обидва департаменти мають різні функції та обов'язки, важливо уникати конфліктів та розуміти, як кожен може сприяти досягненню загальних цілей правопорядку;

8) використання невербальної комунікації: невербальні сигнали, такі як міміка обличчя, тон голосу та жести, можуть впливати на сприйняття слів співрозмовника. Поліцейському необхідно пам'ятати про мову тіла та намагатися передавати доброзичливе ставлення, відкритість та повагу через

свою невербальну комунікацію [1].

Вищеперераховані правила допоможуть побудувати позитивні та продуктивні взаємини між поліцейськими та військовослужбовцями, що сприятиме досягненню спільних цілей безпеки та порядку. Треба також додати, що фахівці-психологи радять наступне: «Взагалі треба викинути з голови упередження, що військовий – це якась інша людина, яка потребує іншого ставлення або допомоги. Навіть бійці після поранення – це люди. І кожен має право звернутись за допомогою або робити щось самотужки». Зазначене стосується і бійців після поранення, з ампутованими кінцівками, опіками тощо. Під час комунікації з такими військовими, перш за все, варто підтримувати зоровий контакт, однак не надмірно концентрувати увагу. Не слід і ховати очі, оскільки уникнення погляду може бути розцінене як страх чи жалість [2].

Таким чином, побудова діалогу поліцейського з військовослужбовцем вимагає дотримання кількох важливих принципів. По-перше, важливо створити атмосферу взаєморозуміння та відкритості. Також слід уникати вживання агресивного чи звинувачувального тону, замість цього зосередитися на спільних цілях та завданнях. Поліцейському важливо бути готовим почути й зрозуміти позицію військовослужбовця. Завершуючи діалог, корисно узагальнити ключові пункти розмови та домовитися про подальші кроки для вирішення обговорених питань.

Підсумовуючи вищезазначене, вважаємо за потрібне сказати, що тактика комунікації поліцейських з військовослужбовцями відіграє ключову роль у забезпеченні ефективності взаємодії та досягненні мети. Правоохоронцям важливо враховувати специфіку їхньої професійної діяльності та особливості психологічного стану. Ефективне застосування емпатії, поваги та професійного високорівневого спілкування сприяє покращенню взаєморозуміння та відповідає позитивному підходу. Застосування адаптивних стратегій та уважного слухання може сприяти вирішенню конфліктних ситуацій та побудові довірливих відносин між обома структурами.

Список використаних джерел

1. Тактика спілкування з військовими. UR URL : <https://dovira.online/articles/taktika-spilkuвання-z-vijskovimi.-ch.2> (дата звернення: 05.05.2024).
2. Забудьте про жалість. Як комунікувати з військовими в побуті, сім'ї та на роботі. UR URL : <https://life.pravda.com.ua/projects/dopomoga-poruch/2023/10/16/257073/> (дата звернення: 05.05.2024).